

8-10-2017

Beste elitaire leden van de driebanden competitie,

Afgelopen maandag mochten wij paradepaarden van onze club afreizen naar het plaatsje Ven Zelderheide. Niet iedereen kent dit dorp (het is een kerkdorp van Gennep) maar degenen die het niet kennen, missen feitelijk niet zo erg veel!

Voor ons team was dit de derde keer in de afgelopen jaren dat we die kant op moesten gaan en zoals de voorbije twee keer werd ik lekker thuis opgehaald en ook weer afgezet (Malden ligt immers op de route). Hiermee heb ik eigenlijk het enige positieve (voor mij persoonlijk dan) gezegd. O sorry, ik vergeet het andere positieve ding en dat is dat de weg er naar toe verhard is. Tot zover de locatie.

Het café is een gemoedelijk café en wordt al jaren gerund door Jan en zijn vrouw. Zij doen dit met liefde en het is netjes in orde allemaal. Volgens mij is Jan ook een echte liefhebber van de biljartsport. Het materiaal ligt er verzorgd bij, meerdere voormalige prinses Carnaval kijken vanuit alle kanten in het café mee en een prachtige zwijnenkop houdt vanaf de muur een oogje in het zeil. Een soort van waakhond maar dan anders. De vrouw zorgt voor heerlijke hapjes en niet te weinig ook!

Dan de biljartsport. Ik ben van mening dat team “De Zwijntjes” dit jaar een goede kans maakt om kampioen te worden. Niet zozeer omdat ze over veel talent beschikken maar omdat ze zo godvergeten fanatiek zijn. Alle drie! De teamleden hebben ook een prima wedstrijdmentaliteit. Het maakt niet uit hoelang de wedstrijd duurt, als ze een en ander maar winnend kunnen afsluiten. Mijn dochter zou zeggen: “zoek een leven” maar dat is terzijde.

Ik besef dat ons team zich aan de andere kant van het spectrum bevindt. Wij hebben namelijk GEEN mentaliteit EN we willen zo snel mogelijk van dat biljarten verlost zijn. Het contrast is ongelooflijk groot. Denk alleen maar aan heer Richard van Voorst. De dag toen onze lieve heer “mentaliteit” in Nijmegen uitdeelde was Richard op vakantie in het zuiden van Zuid - Afrika!

Onze grote vrienden van Caramba 1 (Joep en Theo in het bijzonder) hadden al tegen mij gezegd dat de ontmoeting met De Zwijntjes memorabel is. Op dat moment had ik nog geen idee waar ze over praatten. Die van de Ven lult immers zoveel! Achteraf begreep ik wat hij bedoelde.

Uiteindelijk zijn we met 5 – 2 verlies nog best goed weggekomen. Die 2 punten staan op naam van Richard, de eerlijkheid gebiedt dit te zeggen. Iets vóór 00.30 uur was ik weer in Malden.

Na vijf wedstrijden staan we solide in de middenmoot en daar horen we ook.

Eergisteren moesten onze grote vrienden tegen “De Kuul” spelen. Een echte supporter volgt het biljarten niet alleen via de scoreborden via de computer maar gaat zo nu en dan ook daadwerkelijk “live” kijken. Zo gezegd, zo gedaan.

Ik was volle moed en met de keu in de hand kon ik vanaf biljart 4 de verrichtingen op biljart 2 volgen. George begon best sterk. Hij maakte zijn eerste punt in beurt 14. Het woord “drama” dekt de lading niet genoeg.

Allergrootste vriend Joep was daarna aan de beurt. Ongeveer halfweg ben ik weggegaan maar thuis zag ik dat Joep prima gespeeld had. Boven de 1 gemiddeld. Top!

Theo mocht als laatste aantreden tegen Michel van Bommel. Beiden staan in district Nijmegen niet echt bekend als snelle spelers. Vanaf 24.00 uur heb ik Maria, Onze lieve heer God, Allah en Jezus Christus verzocht om beide spelers op te laten schieten. Het hielp niet echt. Tjonge, tjonge, wat een ellende. Om precies 01.01 uur was de wedstrijd ten einde.

Ik ben kruipend naar boven gegaan.

Met een mooie biljartgroet,

Peter